

अर्दितोऽग्निर्यत्कृतवान्तदाह कृत्याऽनल इति सहर्त्विग्भिः जनैश्च वर्त्तमानम् अभिचर्यते मार्यतेऽनेनेत्यभिचारः कृत्यानलः ॥ ४० ॥ अद्यादिस
हिताम् अद्यामंचाः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ इति द० टी० षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ७॥ समषष्टितमे रामो गिरौ रैवतके मदात् स्वैरंयुवतिभिः क्रीडन्नवधी
द्विविदं रवलम् ॥ १ ॥ कालिंदी विदारणानंतरं रामचरितं द्विविदवधादिसंगतमप्यनुत्क्रातत्पूर्वभावित्वेन पौंड्रकवधादि निरूप्येदानीं तदेव प्रस्तौति भू

कृत्यानलः प्रतिहतः सरथांगपाणे रस्त्रौ जसा स नृपभग्नमुखो निवृत्तः ॥ वाराणसीं परिसमेत्य सुदक्षिणं तंस
त्विक्ज नंसमदहत्स्वकृतोऽभिचारः ॥ ४० ॥ चक्रं च विष्णोस्तदनु प्रविष्टं वाराणसीं सादृशभा लयापणाम् ॥
सगोपुरादालककोष्ठसंकुलां सकोशहस्यश्वरथान्नशालाम् ॥ ४१ ॥ दग्ध्वा वाराणसीं सर्वां विष्णोश्चक्रं सु
दर्शनम् ॥ भूयः पार्श्वमुपातिष्ठत्कृष्णस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ ४२ ॥ यएनं श्रावयेन्मर्त्य उत्तमश्लोकविक्रमम् ॥
समाहितो वा शृणुयात्सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ४३ ॥ इति श्रीभागव० दशमस्कंधे पौंड्रकादिवधो नाम ष
ट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ राजोवाच भूयोऽहं श्रोतुमिच्छामिरामस्याद्भुतकर्मणः ॥ अनंतस्याप्रमे
यस्य यदन्यत्कृतवान्प्रभुः ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच नरकस्य सखा कश्चिद्विविदो नामवानरः ॥ सुग्रीवसचिवः
सोऽथ भ्राता मे दस्य वीर्यवान् ॥ २ ॥ सख्युः सोऽपचितिं कुर्वन्वानरो राट्पुत्रविप्लवम् ॥ पुरग्रामाकरान्घोषान
दहद्वहिमुत्सृजन् ॥ ३ ॥ क्वचित्सशैलानुत्पात्य तैर्देशान् समचूर्णयत् ॥ आनर्तान्सुतरामेव यत्रास्तेऽमित्रहाह
रिः ॥ ४ ॥ क्वचित्समुद्रमध्यस्थो दोभ्यामुत्क्षिप्य तज्जलम् ॥ देशान्नागायुतप्राणो विलाकूलानमज्जयत् ॥ ५ ॥

योऽहमित्यादिना रामचरितश्रवणेच्छायामद्भुतकर्मत्वं हेतुः तत्र चानंतत्वं तत्राप्यप्रमेयत्वमिति ॥ १ ॥ नरकस्य सखेति हरिणा वैरे कारणं सुग्रीवस
चिव इति तस्य मंत्रबलं मे दस्य भ्रातेति रामायणेति प्रसिद्धत्वेन वीर्याधिक्यमुक्तमिति ॥ २ ॥ सख्युर्नरकस्यापचितिमानृण्यम् राष्ट्रस्य विप्लवो ना
शो यथा भवति तथापुरादीनदहदिति ॥ ३ ॥ किंच क्वचिदितिकदाचित्सद्विविदः मित्रहासखिहंता ॥ ४ ॥ तस्य समुद्रस्य जलं बाहुभ्यामुत्क्षिप्य वे
लायाः कूले वर्तमानान् देशान्प्लावयामासेति ॥ ५ ॥